

מ"ת 23147/09 - חמודי טאלב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 23147/09 מדינת ישראל נ' טאלב(עוצר) ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
חמודי טאלב
נגד
מדינת ישראל
מבקשים
ההחלטה

1. טענה לכרסום בחומר הראיות
2. כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו שוד בנסיבות מחמירות, וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בד בבד עם הגשת כתוב האישום, הוגשה בקשה למעצר המבוקש עד תום ההליכים
3. החלטה בעניין המasad הראייתי הLEGAL המפרטת תשתיית לכואורית ניתנה ביום 19/9/22.
4. באותו מועד סברתי כי אין טעם לשלווח המבוקש לבחינות שירות המבחן נוכח אופי האירוע וחומרתו, קיומו של עבר מכוביד, נסיבה של שימוש באלכוהול, ופעולות שלאחר האירוע
5. עරר שהוגש בבית המשפט העליון הותיר התשתית הראייתית אר הורה על הפניה לשירות המבחן; תסוקיר התקבל בתיק ביום 11/19 והמלצתו הייתה שלילית.
6. בינוויים החלו שמייעת התביעה, ושני העדים העיקריים שנזכרו בהחלטה בדבר הראיות- נהג המונית עצמו וכן השכנה אוקסנה, נחקרו. אלבאה המבוקש, עדותם מכוסמת קשות בראיות הטבעה ועל כן יש לעיין מחדש בהחלטת המעצר.
7. ביום 12/12 טענו ב"כ הצדדים (יותר מדויק- השלימו בע"פ הטיעון בכתב); פרוטוקול החקירה והראיות שהוגשו נמסרו לי בתום הדיון.
8. לאחר שבחניתי טענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי גם שחל שינוי מסוים בחזוק הראיות בנוגע לביצוע חבלה חמורה בנסיבות מחmirות, הרי לא חל כל שינוי בנוגע למיסד בעבירות השוד, וגם השינוי עליו אצביע להלן, אין בו כדי "להפוך קערה על פיה", כנדרש בטענת הכרסום.

9. **נהג המונית מר גאבי נעימה** נחקר ביום 11/24; נהג המונית אישר כי תחילת חמודי ירד מהרכב (עמ' 7 שו' 32). אח"כ מתאר נהג המונית כי הוכה "מכל הכוונים"- "גם מאחורה, גם מהצד, גם מהצד שליל" (8 שו' 4); עם זאת נהג המונית מאשר כי לא יכול לדעת בוודאות מי חבט במה; נהג המונית הבahir כי זה שיצא (חמודי) חזר, "השתמך עליהם, הם חסמו לי את כל הדלתות מכל הכוונים" (עמ' 8 סיפא); משמעותם הנרגע עם אמרה זו מבחו- "הוא גם נתן מכות, גם חיפש כסף.." (עמ' 9 רישא). בהמשך נזכר הנהג "זה שמצד שמאל.. הוא קרה (צ"ל קרא-

עמוד 1

נ.ס) למשהו אחרת, חמודי ואני זכר גם שאמר תשבור את הבקבוק" (עמ' 9 ש' 17; הנגח חוזר על כך בעמ' 10 ש' 16).

10. בחקירה נגדית לעוזד לוי חוזר הנגח על עיקרי הדברים- "חטפי מכות מכל הכוונים. מי נתן מי לא, כולם נתנו את המכות" (עמ' 12 ש' 26). בהמשך- "כולם נתנו" (עמ' 13 ש' 7). הנגח הבahir כי החבלה החמורה נגרמה ע"י זה שישב לידיו (רואד) ועשה עצמו משלם (עמ' 13 ש' 30). בהמשך חוזר בו הנגח וצין כי אין יודע איזה מכח עשתה הנזק (עמ' 21 ש' 18)

11. עם זאת ביחס לתקיפה מבahir הנגח- "שלושה אנשים תקפו אותו" (עמ' 14 ש' 2). הנגח אף מתאר כי אחד מהתווקפים עליה עלי, זה מהצד נתן מכות, וזה מאחור תפס אותו (עמ' 15 ש' 5 ואילך). גם משמעתים הנגח עם יציאת חמודי מתעקש הנגח- "כולם נתנו, כל הידים היו עלי. אחרת, מקידמה. (עמ' 15 ש' 27). הנגח סבור כי חמודי, אשר ניגש לבניין, הוא זה שהחר, פתח הדלת לידי והכה אותו (עמ' 16 ש' 18)

12. גם בחקירה הנגדית לב"כ המבוקש, חוזר הנגח על הדברים- "אחד ישב עלי, אחד נתן מכות, אחד חנק אותו" (עמ' 17 ש' 8); בהמשך- "שלושה תקפו אותו בזודאות" (עמ' 17 ש' 21)

13. הנגח מבahir- אכן ראה את חמודי מתרחק; עם זאת ראה אותו שב (עמ' 18 רישא); הנגח אינו מזהה את חמודי אך מאשר כי זה שהתרחק נראה חוזר. ((שם, ש' 13)

14. תחילת סבר הנגח כי יניר הוא שעמד לידיו וקרא לחמודי (עמ' 18 ש' 30); בהמשך- "הוא חזר לאיזה דלת, אולי לידיו, אני לא ראיתי, אני חטפי מכות... לשאלת בית המשפט אני הבנתי שהוא חזר לדלת שלך והתקיף אותך עם מכות מהכוון הזה, אני מшиб שיכל להיות. אני לא ראיתי את הפרצוף שלו. לשאלת בית המשפט- אני לא יודע מי זה שחזר עם השקט אבל כולם נתנו מכות". (עמ' 19 ש' 16-17). ראה גם עמ' 20 ש' 11-6.

15. **השכנה, גב' אוקסנה מסימקוב**, העידה אף היא ביום 19/11/24. השכנה ראתה את המבוקש רק לאחר שזה כבר יצא לכיוון הבניין; השכנה מתארת- "השלישי יצא מהבניין. כולם הריביצו לו. שלושה אנשים הריביצו לו..." הריביצו כל האנשים". (עמ' 24 ש' 18 ואילך). על עדות זו שבה השכנה וחזירה בחקירה הראשית- עמ' 27 ש' 6, ש' 25 ("התוקף שיצא מהבניין").

16. גם בחקירה הנגדית הבahir אוקסנה כי שמעה את "הבחור שיצא מהשער" (עמ' 30 רישא). יחד עם זאת בסוף עדותה מצינית אוקסנה כי יכול להיות כי הבחור שיצא מהשער אולי לא נגע בנגח (עמ' 32 ש' 4).

17. הודעות השכנה הוגשו לאור שציינה כי אינה זוכרת במובhawk כל המקרה.

18. סיכום העדויות הנו צזה, שגם אם לא ברורה מהי המכחה שגרמה לחבלה הקשה, ולא ברור חלקו של חמודי בתקיפה הכלול, במשפטים כאלו ואחרים, הרי בכלל העדות ניתן לראות כיצד נג המונית והשכנה, שניהם, מצינים כי נג המונית הותקף בידי שלושה, השלושה חבטו בו, לקחו חפצי, ונמלטו

19. אצין כי ביחס לשוד, נצפה חמודי מוכר את הטלפון, זמן רב לאחר התקיפה ולאחר התפכחות מהביסום.

20. קיימות אכן סתיות בחלוקת מהעדויות, וחלקו של חמודי, כבר מתחילת הדרכו, הוגדר כنمוך ביחס אחרים, בכל

הנוגע לאיורו התקיפה (להבדיל מהשוד)

21. עם זאת- הן איורו התקיפה, והן איורו השוד מבסיסים עילית מעוצר ממשית (ראה בשי"פ 5363/19 הררי נ' מ"י),DOI בעילה אחת. זאת, מצד תסוקיר שלילי והערכת סיכון גבוהה.
22. אשר לשיטיות החלקיים- עם כל הבודד, אין הן מתקבבות להגדירה הנדרשת בפסקה של טענת קרוסום.
23. בשי"פ 3716/15 רמזי זיתון נ' מדינת ישראל (3.6.2015) לעניין טענת קרוסום בריאות נאמר:
- "הצלחתה של טענה זו כרוכה ביכולתו של הטוען אותה להוכיח כי חל שינוי דרמטי במערכת ריאות התביעה, כי חל קרוסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיהת הקף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזכותו עולים על הסיכויים להרשעתו".**
24. ראו גם את השי"פ 3087/16 משה בן משה נ' מדינת ישראל (2.6.2016) - לא כל קרוסום בריאותמאי מסוכנות ומצדיק שחרור.
25. במקרה בפנינו, גם אם חל קרוסום מה, בין בזיכרוןה של אוקטנה, ובין בנסיבות קביעות הנהג (לגביה המכחה שגרמה לו חבלה למשל), עדין סבוריים העדים כי בעיקרן הותקף הנהג ע"י שלושה, ועודין כל השלשה חבלו בו; חמודי נכון בזירה, שב אליה לאחר שהתרחק, וסביר כי אף פעל למכירת מכשיר הטלפון הנייד של הנהג מאותה זירה.
26. נסיבות אלו מלמדות כי אין מדובר בקורה שהתחפה על פיה, באופן שסיכוי הזכות עולים על סיכוי ההרשעה. הבקשה אפוא נדחתת.

ניתנה היום, א' בטבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, בהעדך
הצדדים.